

Sygn. akt IV K 676/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Agata Lipniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 września 2017 r. oraz 10 maja 2018 r. sprawy

D. K. (1)

s. A. i L. z d. J.

ur. (...) w S.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

W dniach 17 na 18 kwietnia 2016 r. w S. przy ul. (...), po uprzednim zerwaniu kłódki do boku nr (...) w garażowisku podziemnym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia po uprzednim włamaniu poprzez wyłamanie wkładki zamka w drzwiach przednich kierowcy oraz uszkodzeniu stacyjki samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) wartości 15 tysięcy, czym działał na szkodę T. J. (1),

to jest o czyn z art. 279 § 1 kk

o r z e k a

I uznaje oskarżonego D. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, iż przyjmuje, że wartość skradzionego pojazdu wynosiła 11.150 złotych i za to przestępstwo na podstawie art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (roku) pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 02 maja 2016 r. godz. 14.00 do dnia 03 maja 2016 r. godz. 12.35;

III na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 61, poz. 363 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty;

IV zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz adwokata M. K. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 723,24 (siedmuset dwudziestu trzech złotych i dwudziestu czterech groszy) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej w postępowaniu przygotowawczym;

Sygn. akt IV K 676/16

UZASADNIENIE

T. J. (1) był posiadaczem pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 11.150 złotych. Pozostawiał go na parkingu podziemnym w zamkniętym na kłódkę boksie numer 38 mieszczącym się przy ul. (...) w S.. Tak też uczynił w dniu 17 kwietnia 2016 r. , gdy zaparkował tam tenże pojazd około godziny 11.00 Zamykając go przy pomocy posiadanego klucza oraz zamykając dodatkowo drzwi boksu na kłódkę.

W nocy z 17 na 18 kwietnia 2016 r. w budynku przy ul. (...) w S. pojawił się D. K. (1), który około godziny 02.33 kłatką schodową zszedł do garażu podziemnego, a następnie pomiędzy godziną 02.18 a 02.32 zerwał kłódkę z boksu numer (...) oraz wyłamał wkładki zamka w drzwiach przednich od strony kierowcy samochodu V. (...) należącego do T. J. (2), a następnie w celu uruchomienia go uszkodził stacyjkę i wyjechał nim z boksu. Podjechał nim do bramy wyjazdowej z garażu, którą aby otworzyć musiał wyjść z samochodu.

Samochód ten został odnaleziony w dniu 19 kwietnia 2016 r. na ulicy (...) w S..

Dowód:

- zeznania świadka T. J. (1), k. 2-4v, 28v, 143-150(236),
- zeznania świadka J. M., k. 42, 151(236),
- zeznania świadka R. W., k. 87, 174-176 ,
- zeznania świadka D. K. (2), k. 90, 150 (236),
- fotografie z wizerunkami oskarżonego, k. 49,
- fotografie dokumentacji i kluczyków dot. pojazdu V., k. 7-10
- protokół oględzin miejsca zdarzenia, k. 13-15,
- protokół oględzin pojazdu V. (...), k. 35-36,
- opinia osmologiczna, k. 98-100,
- dokumentacja z (...), k. 183-189,
- zapis z monitoringu oraz protokół jego oględzin, k. 69 -76, 85.
- ślady osmologiczne znajdujące się w Magazynie (...) pod pozycjami (...)

Z uwagi na fakt, iż w toku postępowania sądowego powstały uzasadnione wątpliwości co do poczytalności D. K. (1) został on poddany badaniu sądowo – psychiatrycznemu. Biegli nie stwierdzili u ww. osoby choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego. T. criminis nie występowały u niego zakłócenia czynności psychicznych natury chorobowej. Rozpoznano natomiast u niego osobowość nieprawidłową oraz uzależnienie mieszane od alkoholu i narkotyków.

Dowód:

- opinie sądowo – psychiatryczne, k. 158-163, 216-218.

D. K. (1) ma 41 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest spawaczem. Jest kawalerem pozostającym w nieformalnym związku. Posiada dwoje dzieci w wieku 11 i 21 lat. Zatrudniony jest w przedsiębiorstwie (...) osiągając dochód w wysokości 2.200 – 2.500 złotych miesięcznie. W przeszłości był wielokrotnie karany.

Dowód:

- dane osobowopoznawcze, k. 54.

- karta karna, k. 143-145,

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 52, 148.

D. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż funkcjonariusze przekonywali go, iż na fotografii z monitoringu znajduje się jego wizerunek, gdyż osoba tam uwieczniona miała tak jak on brodę. Osoba ta jedynie była podobna do niego. Zaprzeczył jakoby znajdował się we wnętrzu pojazdu pokrzywdzonego. Wyraził zgodę na wszelkie badania i wyniki badań DNA oraz odcisków palców świadczą na jego korzyść, a według słów funkcjonariuszy Policji nie ma żadnych dowodów przemawiających za jego sprawstwem. W jego ocenie opinia osmologiczna jest mylna, gdyż zgodność jego zapachu mogłaby być z co drugą osobą płci męskiej w jego wieku.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Przeczą temu właśnie dowody wskazywane przez niego samego, które w swoich wyjaśnieniach starał się podważyć. Otóż w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż to, że kradzieży z włamaniem pojazdu V. (...) dokonał właśnie on świadczy zapis z monitoringu, na którym widoczna jest jego postać. Sąd w tym zakresie nie miał żadnych wątpliwości, podobnie jak funkcjonariusze Policji, którzy zapoznawali się z nim i następnie zatrzymywali oskarżonego. Twarz sprawcy na tym zapisie jest na tyle dobrze widoczna, że bez trudu można rozpoznać, że jest to właśnie oskarżony, a nie kto inny. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż D. K. (1) w chwili zatrzymania, jak i w czasie zdarzenia miał te same charakterystyczne sportowe spodnie z lampasami (vide fotografia k. 49). Nie bez znaczenia pozostają także zeznania funkcjonariuszy Policji w osobach J. M., D. K. (2) oraz R. W., którzy zgodnie, niezależnie od siebie, wskazali że D. K. (1) w luźnej rozmowie z J. M. przyznał, iż dokonał przedmiotowej kradzieży sugerując ww. nawet, że kradzież ta została dokonana na zlecenie. W trakcie przewożenia go do Komisariatu Policji zmienił jednak swoją wersję zaprzeczając swemu sprawstwu. Istotne jest przy tym to, na co zwracał uwagę D. K. (2), a i J. M., iż w czasie gdy przybyli oni do domu oskarżonego aby zatrzymać go, ten chował się w jego wnętrzu, co sugeruje, że obawiał się zatrzymania go w związku z dokonanym czynem. Należy zwrócić w tym miejscu uwagę, iż Sąd nie miał żadnych powodów ku temu, aby nie dać wiary zeznaniom tychże świadków, szczególnie, że są oni osobami obcymi dla oskarżonego, nie będącymi z nim w konflikcie, a więc nie mieli żadnego interesu w tym, aby zeznawać na jego niekorzyść, co wyjaśnił także świadek D. K. (2) na rozprawie (k. 150).

Fakt, że zabezpieczony na kłódce boksu oraz w pojeździe pokrzywdzonego na kierownicy i drążku zmiany biegów materiał biologiczny nie wykazał, iż należy on do oskarżonego nie oznacza, iż nie dokonał on przedmiotowego czynu. Trzeba bowiem podkreślić, iż oskarżony w trakcie zdarzenia znajdował się w rękawicach, co widoczne jest na zapisie z monitoringu, co już zmniejsza prawdopodobieństwo pozostawienia śladów DNA na miejscu zdarzenia. Natomiast bez wątpienia o obecności oskarżonego w pojeździe pokrzywdzonego świadczy ślad osmologiczny, który został poddany badaniu przez specjalistów z Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w B.. Opinia tej instytucji w tym zakresie, co do której wiarygodności Sąd nie ma żadnych wątpliwości, gdyż została wydana zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami obowiązującymi w tego typu badaniach oraz w oparciu o najlepszą wiedzę specjalistów, którzy przeprowadzali badania przy pomocy dwóch psów, które niezależnie od siebie identyfikowały materiał dowodowy, w pełni świadczy o sprawstwie D. K. (1). Zatem potwierdza to, iż ślad zapachowy zabezpieczony w pojeździe pokrzywdzonego na siedzisku kierowcy należy do oskarżonego. Tak więc w połączeniu z wcześniej przywołanymi dowodami w postaci zapisu monitoringu oraz zeznań funkcjonariuszy Policji wobec których oskarżony przyznał się do sprawstwa zarzucanego mu czynu należy stwierdzić, iż opinia osmologiczna dodatkowo potwierdza, że oskarżony dokonał zaboru przedmiotowego pojazdu.

Pozostały materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, a występujący w formie dokumentarnej, nie był przez strony kwestionowany i należało go uznać za wiarygodny, ponieważ nie budził żadnych zastrzeżeń Sądu natury faktycznej, bądź prawnej. Należy do niego zaliczyć między innymi opinię sądowo – psychiatryczną, której wywody sąd uczynił częścią swoich rozważań. Została ona sporządzona przez biegłych, posiadających odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe, jej wnioski okazały się jasne i logiczne, tym samym – należało uznać ją za wiarygodną.

Czyn zarzucany oskarżonemu stanowi przestępstwo kradzieży z włamaniem. Opisane jest ono w przepisie art. 279 § 1 kk. Zachodzi ona wówczas, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia

przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza. Taka sytuacja miała miejsce w realiach niniejszej sprawy. Otóż oskarżony pokonał zabezpieczenia mające uniemożliwić zabór pojazdu, to jest zerwał kłódkę do boks, w którym pojazd ten został zaparkowany, a nadto wyłamał wkładki zamka w drzwiach kierowcy i uszkodził stacyjkę, aby uruchomić go.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż oskarżony D. K. (1) w dniach 17 na 18 kwietnia 2016 r. w S. przy ul. (...), po uprzednim zerwaniu kłódki do boks nr (...)w garażowisku podziemnym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia po uprzednim włamaniu poprzez wyłamanie wkładki zamka w drzwiach przednich kierowcy oraz uszkodzeniu stacyjki samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) wartości 11.150 złotych, czym działał na szkodę T. J. (1), czym wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 279 § 1 kk.

W tym miejscu należy wskazać, że Sąd dokonał zmiany opisu czynu w zakresie wartości skradzionego pojazdu, która wcześniej była szacunkowo przywołana przez pokrzywdzonego. Tymczasem dokumentacja przedłożona przez niego w trakcie postępowania sądowego, a sporządzona przez ubezpieczyciela, a więc profesjonalny podmiot, w postaci wyceny tego pojazdu (k. 185-189), wskazuje iż jego wartość w chwili czynu wynosiła właśnie kwotę 11.150 złotych.

Nie znajdując okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do tak opisanego czynu, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej, zwłaszcza, że jak wskazali to w swojej opinii biegli psychiatry, których wywody Sąd czyni częścią swoich rozważań - nie miał on w chwili jego popełnienia zniesionej, czy w znacznym stopniu ograniczonej poczytalności, rozumiał znaczenie swego zachowania i potrafili pokierować swym postępowaniem, Sąd uznał go za winnego jego popełnienia. Nie ujawniły się żadne okoliczności, które uchylałyby bezprawność działania D. K. (1), zaś społeczna szkodliwość jego czynu była znaczna. Nadto w przedmiotowej sprawie oskarżony wypełnił znamiona wyżej opisanego przestępstwa działając umyślnie – tzn. chciał je popełnić. Wskazują na to okoliczności jego popełnienia.

Przy miarkowaniu kary na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał fakt, iż był on wielokrotnie karany w przeszłości, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Świadczy to o tym, że jest on osobą zdemoralizowaną, za nic mającą obowiązujący porządek prawny.

Sąd nie znalazł okoliczności, które przemawiałyby znacząco na korzyść oskarżonego poza faktem, iż stara się on aktualnie ustabilizować swoje życie. Podjął on bowiem pracę zarobkową.

Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie D. K. (1) kary 1 roku pozbawienia wolności, która w ocenie Sądu będzie działać w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej będąc nauką zarówno dla niego, jak i innych osób. Kara ta będzie czyniła także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości, co jest szczególnie istotne w przypadku pokrzywdzonego. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, iż orzeczona kara nie jest karą surową, zwłaszcza gdy uwzględni się fakt, że przestępstwo przypisane oskarżonemu zagrożone jest karą do 10 lat pozbawienia wolności.

Stosownie do treści art. 63 kk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego D. K. (1) kary pozbawienia wolności, okres jego zatrzymania w dniach od 02 maja 2016 r. godz. 14.00 do 03 maja 2016 r. godz. 12.35.

Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony D. K. (1) jest osobą młodą, zdolną do pracy i osiąga dochody Sąd obciążył go nimi stosownie do art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223, ze zm.) zasądzając je od niego na rzecz Skarbu Państw w tym wymierzył mu 180 złotych opłaty od kary.

Sąd jednocześnie zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. nieopłacone koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu sądowym na podstawie art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz.1271) oraz stosownie do obowiązującego jeszcze w przypadku niniejszej

sprawy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu uwzględniając liczbę dni rozpraw i 22 % stawkę podatku VAT, o którą podwyższa się opłatę należną obrońcy.